

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{2}$ an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.
Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăcii Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

În România:

la dnul Carol Schuller în București, strada
Labirint nr. 4.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază
Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Vechii vulpoi.

Sub titlul misterios: „Oare face-se-va, bine va fi să se facă lumină?” s'a publicat în „Dreptatea”, nrul 252 a. c., un articol de un cuprins — și mai misterios. Când l-am sfârșit la cetire, ni-s'a părut că vedem pe un bătrân vulpoi, care își fixează ochii dela spatele ochelarilor, par'că s'ar întreba: „Oare face-se-va, bine ar fi să se facă ear' loc pentru — palavrele mele?”

Îl știm cu toții cine este. Identitatea părerilor sale din acest articol cu cele exprimate în conferența dela 1884 este frapantă; vecinul ponos, că germanismul este dușmanul ori exploata-torul nostru, îl regăsim în acest articol cu vechia-i suită de mistificări și apucături șirete.

Faptul, care nu-i place autorului acestui articol este următorul: *sincera noastră alipire la tripla alianță*, pe care numai „condiționat” ar trebui să o spriginim — cum voia dl Babeș, om ce se dispensează ușor de lealitatea față de Viena și București.

Ce motive am pute avea noi să nu spriginim, decât „condiționat”, tripla alianță?

În tot articolul, cu care ne ocupăm, găsim unul singur antic și ridicol — ca și raportorul de-odată din conferențele naționale:

„Da, există popoare bune numai de sclăvie, de unelte; există printre toate popoarele indivizi buni numai de sclavi; înseși Românii doară că prin tristele experiențe de 300 de ani, atunci când cu fruntea ridicată „Român” se numește și se mărturisește în fața lumii, doară va fi scuturat de pe sine lanțurile rușinoasei sclăvii seculare”.

Tirada aceasta este — probă! Tristele experiențe de 300 ani și mândria de a fi „Român” este motiv — în contra triplei alianțe!

Ce secături caraghioase!

Dar' stăm locului, mai sânt și alte argumente:

„Lui Sturdza — continuă Babeș — pe care de 30 ani și mai bine îl cunosc, m'as închina și m'as face aderent cu trup cu suflet, dacă, după observațiunile din trecut, nu

aș avea cauză de a mă teme, că colosală sa ambițiune și preocupățiunea sa pentru străini nu l-ar face mai întâiu pe el sclavul și unealta patimei sale oarbe”.

Domnul Sturdza, om „preocupat pentru străini!” O mai mișlească acuză nu se poate face sub titlul de — experiențe de ale dlui V. Babeș (!), cel mai „nepreocupat” bărbat.

Și apoi al treilea argument:

„Dar' în fine frații de dincolo nici că ne cunosc cauza și soarta, și prin urmare nici că-i putem considera de chemați de a ne conduce”.

Dacă frații nu ne cunosc cauza, pentru-ce dl Babeș se inspira dela — prințul Bibescu? Și pentru-ce el n'a voit să li-o facă cunoscută? Pentru-ce când „haita lărmuitoare”, de care se vorbește în articol, i-au cerut explicațiuni intime, în anul 1890, cu ocazia întrunirii ținute în casa profesorului N. Barbu, el a — fugit sub pretext, că ar „compromite” partidul național ce-l presda pe atunci? Cel lucruri făcea pe atunci acest partid, pentru-ca el să poată fi compromis?

Cu astfel de argumente vechii vulpoi — folosim pluralul, căci vedem că articolul și-a găsit un (intelligent!) echou publicistic și în Sibiu — voesc să influențeze judecata politică a poporului român din Ungaria și Ardeal?!

Și după astfel de argumente, el scrie ca concluzie:

„Care om cu ochi sănătoși și ageri nu observă, printre sucurile și încurcăturile cele multe, unele fire, cari bine urmărite, ca un fir al Ariadnei ne conduc până la Viena și de aclo mai departe — până la Berlin!”

Ne îndoiim mult, că autorul are „ochi sănătoși și ageri”, dar' dacă ar descoperi și el un fir al Ariadnei — un magic fir, care să ne ajute a scăpa de minotaurii nostri — ar fi de sigur — bine remunerat!

Dar' să fim spre sfârșit serioși. Cu astfel de articoli, este evident, noi avem cea mai ușoară poziție față de dușmanii — din Bănat, ai triplei alianțe. Noi am dorit însă să-i vedem că discută odată mai serios în această chestie. Le punem

deci întrebarea: De ce să nu fim noi, cetățeni ai monarhiei austro-ungare, pentru tripla alianță? Tripla alianță ce rol are, care să fie neacceptabil pentru noi? Și, dacă nu cu ea, cu cine ni-se cere să fim? Cine ne cere, cine ne poate cere să nu fim cu tripla alianță? Și cu ce scop ni-se cere aceasta?

Să-i spunem „Dreptății” încă un lucru. „Țeara” din București înțelegând rău un articol al nostru, a binevoit să ne denunțe odată că noi, „Tribuna”, sântem contra triplei alianțe; „Pester Lloyd” a produs imediat acel articol al „Țerei” deștepte. De ce oare?!

Oamenii, cari voesc să ne compromită cu astfel de articoli, ca cel din „Dreptatea” numărul 252 a. c., și-au sfârșit rolul între noi!

Turcii și Ungurii. În ședința dela 3 Decemvrie a parlamentului maghiar, Ugron Gábor s'a ridicat contra politicii externe, care nu spriginește îndestul pe Turcia, ci a lăsat ca ea să fie — prin congresul dela Berlin, — desmembrată. A zis apoi, că Turcii sânt cei mai buni amici ai Ungurilor.

Se vede, că Ugron și azi este tot cel dela 1877, când pentru a ajuta pe frații sei Turci, încercase în Ardeal o insurecție în favorul Turciei.

Vorba e, că nici acum nu-l ia nime în serios. Însași „N. Freie Presse” își bate joc de el.

Societatea de lectură „Petrul Maior”.

Serata literară-musicală.

(Raport special al „Tribunei”).

„Splendid a reușit serata universitarilor români din capitală! Înainte deci cu aceeași însuflețire și energie, nedisturbat de deviza: a noastră va fi izbândă!”

Nu pot, decât cu aceste aventate cuncte, începe istorisirea acelor neîntate momente de plăcere și bucurie frățească, de cari părtași au fost în seara de 1 Decemvrie n., cu ocaziunea seratei societății „Petrul Maior”, atât membrii coloniei române de aici, prezenți la festivitate, cât și universitarii români de bine!

Căci într'adevăr o importanță deosebită are această serata pentru unicul, dar' viguro-

sul cerc al Românilor din Budapesta, copleșită aproape de străinism (serata), care neprețuite consecuențe are-va un viitor!

Trecut-au ani de-arindul, de când strălucitele baluri și serate ale universitarilor români pestani de odinioară, au încetat de a se mai ține, din cauza vitregiunii apăsătoare a împrejurărilor, ear' tinerimea mahnită și des-nădejduită, a fost constrinsă a-și mărgini activitatea literară și socială între strimtele ziduri ale societății „Petrul Maior”, în public fi era, așa zicând, peste puțină a mai debuta.

Ear' urmarea inevitabilă și firească a acestei triste situațiuni a fost răcirea legăturilor amicale ale tinerimii cu colonia română din Budapesta, căreia nu i-se mai putea da ocaziunea binevenită de a conveni, ca mai înainte, cu tinerimea română de aici!

Frumoasele idei ale concentrării elementului sănătos românesc din capitala țerii n'au dispărut însă. Din contra a continuat a le încălzi și mai febril inimile neprihănite!

Amorțirea era numai aparentă! De fapt, universitarii români de aici n'au încetat un moment a munci serios și persistent pentru reînnoirea prețioaselor manifestațiuni culturale publice din trecut.

Ear' că foarte salutare lor tendență a reușit, în sfârșit, a o încununa cu un umitor succes, ni-o dovedește viu și incontestabil serata de ieri seară!

După această digresiune cam lungă, pe care am aflat însă de absolut necesară a nu o evita, voi trece în meritul raportului.

Deja imediat după publicarea și răspândirea invitatilor la serata, publicul român din Budapesta începuse a arăta un cald și neobișnuit interes față de frumoasa intențiune, interes, care creștea zi de zi tot mai îmbucurător.

Approape toate familiile, la cari s'au făcut invitări personale, promisera a veni.

Și într'adevăr Duminecă seara, seară așteptată cu un neastempăr de nedescris, publicul român începuse a sosi de cu bună vreme la redută, așa încât la orele 8 imponenta sală, unde avea să se țină serata, era aproape ticșită de lume aleasă și cultă.

Nota discordantă nu a lipsit însă nici aici, căci inteligenta și vigila poliție a capitalei s'a îngrijit a fi și dinsa reprezentată, nu numai printr'un căpitan polițenesc, ci și prin doi detectivi, pentru-că — vezi Doamne! — se nu se conspire cumva și la această serata „literară-musicală” românească contra fericirii patriei, atât de des periclitată.

Ba deșteptii paznici ai siguranței publice au voit să oprească chiar și ținerea se-ratei, pretextând în fel și chip, că cuvântul de deschidere, poezia Carol al IX-lea, (al cărei subiect e luat din istoria medievală a Franciei!) și disertatiunea ar pute ascunde tendențe „contrare statului maghiar!” (Bree!, că pătrunzători mai s'nteți, dlol!) În sfârșit, neavând încotro, poliția cu chiu cu vai a permis serata; însă, precum v'ăți putut convinge din cele amintite deja, n'a întrelăsat a se asigura de minune!

Fiind deci un public atât de numeros present, deja de timpuriu, neobositul președinte al societății „Petrul Maior”, deschise serata cu un discours, al cărui conținut schițat e următorul:

Domnilor și doamnelor!

„Condițiunea absolut indispensabilă pentru a pute duce o viață conform cerințelor timpului de azi, este organizațiunea indivizilor în societate. Dacă observăm evoluțiunea socială a omenirii din timpurile primitive și până astăzi, vedem că ea a trecut prin diferite faze de dezvoltare până când a ajuns la starea de civilizațiune.

Cu cât omul a progresat mai mult pe terenul social, cu atât pretensiunile lui și spiritul de asociare i-s'a dezvoltat mai mult; va să zică gradul de asociare al popoarelor au crescut în raport direct cu progresul.

Poporul român ca și celelalte popoare ale Europei moderne, amăsurat timpului și împrejurărilor sub care a fost necesitat să-și urmeze viața, s'a asociat pe diferite terene, ca așa aducând într'o legătură mai strânsă raportul între om și om, împreună, cu puteri unite să poată conlucra întru ajungerea scopurilor, cari tind la o dezvoltare mai perfectă pe terenul civilizațiunii.

Cam acesta ar fi prognosticul în urma căruia venim la cunoștință cum tinerimea română din Budapesta a aflat de salutar a se asocia la început în mod mai primitiv și apoi din ce în ce întărindu-și firul legăturilor amicale, s'au constituit într'o societate, care astăzi întrunește toate cerințele morale ce compet unei societăți culturale studențești. Aceasta este societatea „Petrul Maior”, în giurul căreia de 33 ani se concentrează întreaga tinerime română din Budapesta.

După-ce însă spiritul de dezvoltare în tinerimea română din zi în zi a luat și ia dimensiuni tot mai mari, ear' nutremântul sufleteș ce i-l dă societatea „Petrul Maior”, în urma stărilor vitrege materiale, este prea puțin pentru a o pute îndestuli, societatea

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Magazinul Barbuni.

— Roman. —

De

André Theuriel.

Tradus de I. E. Prodan.

(Mormare).

— Dacă am fost ușoratică, murmură ea roșind, e puțin generos de a 'mi-o aduce aminte și mai ales de a abusa de ea.

— Pardon, dar' ești domnia-ta generoasă, la rindul d-tale, distrugând cu bruscheță o speranță, căreia mai întâiu domnia-ta i-ai dat naștere?

— Ce speranță? strigă ea iritată, explică-te, eu nu te înțeleg!

— Dacă am fost destul de îndrăgneaș ca să speriez, urmă el, n'am fost la asta încuragat dintru început?... Sânt priviri, cari sânt aproape o promisiune de amor, și eu am crezut a vedea astfel de priviri căzând din ochii domniei-tale asupra mea. În adâncul singurătății mele, te iubiam în tăcere și fără speranță; dar' permite-mi de a-ți aduce aminte, că domnia-ta m'ai împins de a eși din rezerva-mi, și ceea-ce nu este generos, este de a-mi respinge amorul, după-ce m'ai făcut să cred că mă iubiai.

Pe cât de puțin delicată ar fi fost această reproș, ei își avu efectul și nu rămase fără a aduce în încurcătură pe tinăra femeie. Pe-cându-și capul sub argumentele ce i-le aducea Havier, ea simția prea mult cât de tare lupta era inegală; totuși ea nuvoia să slăbească și încerca de a se lupta în contra pe-

riculoaselor consecuențe ale precedentelor sale nechibzueli.

— Am fost ușoratică, e posibil! exclamă Laurenția cu lacrimile în ochi; eram orbită, dar' tot ceea-ce-mi spui m'ai face mai pătrunzătoare, și nu voi să-mi atrag mai mult aceeași imputare.

— E ceva cam târziu, murmură Havier surizând dulce și apropiindu-se de fotoliu.

— Nu, domnule, zise Laurenția strângându-se din ce în ce mai mult în unghiu între părete și mobila, care o protegia; dacă nu te retragi de bună voe, îți jur că mă duc să chem pe Mariana!

— N'o vei face aceasta, urmă Havier cu un ton calm; ce-ți folosește? Nimenea n'ar crede că eu am intrat aici fără învoirea d-tale; prezența mea la o atare oră nu s'ar explica decât cu o compesantă din partea d-tale și un scandal m'ar compromite fără a te scuza.

Această nemilostivă logică o învinse pe Laurenția; ea se simția la discrețiunea acelu om, el o ținea deja moralmente între mâinile sale și forța sa de rezistență începea a-i seca.

— Ah! bălbăi ea desperată, aceasta nu-i de un om galant ceea-ce faci d-ta aici, aceasta e o lașitate!

— Nu, reluă Havier, dar' astă-dată cu o voce plină de inflexiuni desmerdătoare; nu, aceasta e amorul... amorul cel mai ferbinte și cel mai pasionat!... Pentru-ce ești d-ta atât de nesus de frumoasă. Frumuseța d-tale este aceea, care mă turbură și mă face să uit totul. Nu fi crudelă, lasă-mă să te ador în genunchi! Îți promit un amor infocat, discret, religios și fidel. Voi așterne la pi-

ciocarele d-tale tot devotamentul meu, toată juneța mea; d-ta vei fi regina inimii mele, suverana cugetărilor mele. Îți voi da de fericirea ce-o visai, pe care n'ai aflat-o și nimeni nu va ști despre aceasta nimic... Oferă-mi încrederea d-tale, permite-mi de a te iubi și de a-ți servi!

Vorbind astfel, se puse în genunchi și se apropiase deajuns ca se poată atinge crețele hainei sale. Havier se siliă să i apuce mâinile, ce i-le refușă încă, dar' mai slab. Enevătă, fermecată și tremurândă, Laurenția vedea că sosește momentul, în care nu se putea mai mult apăra în contra acestei presiuni, care o învelia. Deodată nesipul din grădina cârțăi sub pași repezi. Havier, incremenit, dintr'o mișcare se puse în picioare...

— Sultan! Medor!... aici! strigă Germanin cu o voce tunătoare.

— Bărbatul meu!... Sânt perdată! murmură Laurenția, răzîmându-se de părete, ea se nu cădă.

Ușa pavilionului se deschidea deja. Dl Duprat, palid, îngrozit, se repezi cătră fereastră și împingând persicenele, voia să sară în grădină, când înaintea lui se îndreptă lungă figură a lui Hiacint, însoțit de cei doi câni de pază ai sei, cari mormăiau într'un mod semimistic.

— Pe aici nu treci! zise flegmatic fratele cel mai mare, întoarce-te!

Havier se retrase, perdat cu firea, și se află față în față cu Germanin, care tocmai deschidea ușa odăii.

Ochii bărbatului, scotocind interiorul odăii, se fixară mai întâiu asupra Laurenției, care sta în picioare între părete și fotoliul din care își făcuse un meterez, apoi căzură

asupra lui Duprat, care se retrăgea dinaintea lui Hiacint, ca dinaintea unei fantome.

Dintr'o săritură, Germanin se repezi asupra neabilului magistru și apucându-l sdravăn de guler și cravată îi trase cu o voce surdă una din cele mai disprețuitoare injurături a vocabularului moselian: Mișelule!

— Nu violență, domnule! bălbăi Duprat, m'asupun la toate, dar' nu mă brutalisa!

Cu privirile sale înspăimântate, cu paloarea sa ca de înecat, era de compătimit; corpul seu tremura, vocea îi devenise răgușită. Germanin privi în față pe acest băiat mare, la aparență robust, pe care frica îl făcu deodată cu mult mai slab decât o femeie bătrână; îi fu milă de el, și recăpătându-și sângele seu rece, în vreme-ce celalalt devenia din ce în ce mai mult prada fricei, se mărgini a-și scutura sdravăn peridul seu locatar și a-l arunca pe un fotoliu, unde Duprat se prăbuși ca o legătură de rufe muiate.

— Nu voesc scandal aici, zise bărbatul Laurenției, și nu mă voi atinge de pelea d-tale!

Germanin se duse să închidă ușa, care rămase crepată.

— Ascultă-mă bine, urmă cu o voce dulce și lină, te-aș pute omori ca pe un puin de găină... D-ta știi tot așa de bine ca și mine, că tribunalele d-voastre n'ar avea ce să-mi facă... Dar' d-ta nu ești vrednic nici de o palmă! Vei eși de aici; întocmește-ți lucrul, ca pe mâne să nu te mai aflu în Vil-lotte, căci dacă te mai întâlneș vre-odată în calea mea, nu va mai exista lege, care să-mă împedecă și te voiu sdrobi, îți spun drept, precum este un Dumnezeu!... Acum, cară-te... Hiacint, recondu-ți!

(Va urma.)

mamă încă la început 'și-a luat refugiu la o asociație comună a toate familiile române locuitoare în capitală, ca așa spriginită de bunătațea lor, mai ușor să-și poată cultiva membrii adunați la sinul ei.

De aci a urmat o viață abundanță în evenimente. Tinerimea, care constituia societatea „Petrui Maior“, ajutată de colonia română din Budapesta, a făcut progrese mari atât pe terenul cultural științific, cât și pe cel social. Vieța era vie; dragostea și ospitalitatea din ambele părți pronunțată, așa că este o adevărată plăcere a asculta pe câte un respectabil mecenat, când vorbește despre înfăptuirile de însemnătate de pe acel timp. Vieța asta plină de spirit și abundanță în fapte frumoase a durat până la 1881, când apoi din cauze patologice, nouă bine cunoscute, această viață căzuse într-o stare quasi patologică de lănczare.

De atunci până azi Românii locuitori în Budapesta au fost lipsiți de orice însuflețire românească, ear' tinerimea, care era grupată în jurul societății „Petrui Maior“, fiind avizată numai la ocrotirea acestei societăți era restrinsă între marginile cele mai modeste ale dezvoltării sale.

Ea lucra cu abnegațiune, dar' munca ei era lipsită de orice spirit social românesc.

Între astfel de împregiurări nu e mirare, dacă în timpul din urmă s'au stins sentimentul de alipire și s'a rupt orice legătură de drag între familiile române, locuitoare în capitală și între tinerime.

Încercatu-s'au de mai multe ori și antecesorii noștri dela 1881 încoace, ca să re-luete earăși spiritul de asociere între tineri și bătrâni de mai înainte, dar' încercările lor din mai multe considerațiuni — rămas-au totdeauna zădărnice și reduse la speranță degeartă, că acui-acui vom pute realiza această idee atât de salutară pentru viața noastră din capitală.

Mai târziu apoi, când conștiința națională a apucat un teren mai pronunțat în viața tinerimii, ear' însuflețirea ei la o muncă mai intensă din zi în zi s'a potențat, — ni-s'a impus naturalmente rezolvarea ideii, pentru stringerea raporturilor de cunoștință între bătrâni și tineri, ca astfel împreună să putem lucra cu mai multă ușurință pentru înaintarea neamului românesc. Ideea se rezolvă prin faptul, că la serata literară-musicală, arangiată astăzi de membrii societății „Petrui Maior“, vedem reîntrunită toată suflarea românească din Budapesta. O mare bucurie ne cuprinde pe noi tineretul, când vă putem vedea în mijlocul nostru. De azi înainte răsarit-a earăși soarele vieții sociale românești în capitală, ale căruia raze va redeștepta în noi acele forțe viguroase, cari îndreptându-se spre o muncă onestă, vor aduce frumoase rezultate pe terenul culturii naționale.

Faptul adevărește, că glasul nostru a aflat un răsunet bun în inimile d-voastre și ați grăbit a ne face onorul, arătându-ne, că dacă noi știm și vom a munci, d-voastră încă nu ne părăsiți, ci căutați ca să ne spriginiiți în întreprinderile noastre.

Dorind din inimă, ca această convenire a noastră să servească pentru stabilirea definitivă a relațiilor amicale dintre bătrâni și tineri, salut cu vie căldură și profund respect brava colonie română din Budapesta.

După frumoasa vorbire a dlui Muntean, ascultată cu o atențiune solemnă și urmată de nesfârșite aplauze și aclamări, urmări rind pe rind diferitele puncte din program, cari toate fură executate deosebit de destoinic.

Nu mai insist însă asupra fiecăru în special, ci mă mărginesc a le apreția, după putință, numai în general.

Permit, că atât partea literară, cât și cea musicală, au fost pe deplin succese.

Poesia „Carol al IX-lea“ de G. Coșbuc a fost (cu bună pricepere și mișcător) declamată de dl Ioan Scurtu, student în filosofie, care ne-a dovedit, că s'a știut temeinic aprofunda în structura și esența dramatică a acestei frumoase balade.

Deasemeni și dl Iordan Popovici, student în filosofie, decl. mă cu mult haz și talent comic poesia „Jidanul călare“ de Th. D. Speranță, stîrnind în repetite rînduri hohote de ris în public.

Disertațiunea vicepreședintelui Ilarie Chendi, despre „Însemnătatea societăților de lectură“, nu s'a ținut, deoarece- de dînsul din cauze neprevăzute a fost urgent constrîns a părăsi Pesta.

În locul d-sale a disertat studentul în drept, dl Traian Vuia, despre „Genialitate“, temă foarte interesantă și instructivă, lucrată cu mare stăruință și cu o profundă cunoștință de cauză.

Dînsul ne expune vestita teorie a celebrului Lombroso despre identitatea genialității cu nebunia, teorie, pe care o analiza minuțios, căutând a dovedi, că n-are nici o justificare.

Aplauze vii răsplătiră și pe disertant pentru zelul dovedit.

Tinerul cor al societății „Petrui Maior“, condus de harnicul student în drept, dl Ioan Cădăriu, debută deasemeni peste așteptare de bine cu toate cele patru cântece, bine alese și nespuse de frumoase: „Vino lele“, „Iarna“ de Vidu, „Hora“ de G. Dima și „La Palermo“ de Porumbescu.

Întreg publicul rămase puternic uimit de destoinicia corului, care fii în mai multe rînduri constrîns a repeta cântările executate.

Un entuziasm înălțător îi cuprinsese pe toți. Aplauzele și aclamările păreau a nu mai avea sfîrșit.

Punctul de culminațiune al programului a fost însă incontestabil strălucitul debut al gentilei domnișoare Alma de Dunca-Schiau, talentată pianistă bine cunoscută publicului nostru.

D-sa s'a achitat într-adevăr perfect, stîrnind admirațiunea tuturor celor de față.

Toate piesele, pe cari le-a cântat, au fost atât de artistice și de fin executate, încât mărturisesc, că ne-am simțit mândri de valorosul d-sale sprigin.

Farmecul acela negrăit și distinsă grație și gingășie, ce o manifesta în orice mișcare a mîinii sau a degetelor și conștiința de sine arătată neîntrerupt, a electrisat într-atîta inimile tuturor, încât de cîteori apărare d-sa pe scenă, s'au terminat vre-o piesă, aplauze vi-foroase izbucneau în public, cari se deslănțuiau tot mai tare, tot mai expansiv, rechemându-o de nenumărate ori pe podiu.

Îndeosebi compozițiunea proprie d-sale: „Fantasie românească“ ne-a pătruns până în rîrunchi, fiind de o valoare artistică superioară și exprimând pregnant vecinic mișcătoarea duioșie a Românului!

Pentru aceste neprețuite servicii aduse societății „Petrui Maior“, tinerimea universitară română a ținut a-și manifesta și în decursul seratei adîncă sa recunoștință și admirațiune, oferindu-i un admirabil buchet de flori.

Nu pot întrelăsa de a mulțumi din plin inimii, și în acest raport gentilei domnișoare Alma de Dunca-Schiau pentru distinsu-i concurs, asigurându-o de neclintita noastră simpatie și stimă.

Deasemenea și dl Ioan Bușite, student la belle-arte, a debutat cât se poate de reușit în duetul, executat de d-șoara Alma de Dunca-Schiau și de d-sa, dovedindu-se și de astădată, că posedă un prețios talent musical!

După-ce se sfîrși bogatul program al seratei, dl Drnd Florian Muntean mulțumi publicului în câteva cuvinte alese, rugându-l de a scusa tinerimea pentru modestele prestațiuni și asigurându-l de un și mai mare zel pe viitor.

Dl Muntean dete citire la două telegrame de felicitare, sosite dela tinerii români din Brașov și dela universitarii români din Lipsca.

Ele sînt următoarele:

Din Brașov:

„Voi sînteți adevărata surescență națională, vasul de aur al simțimentelor nealterabile și pur naționale. Activitatea voastră pe orice teren ne încantă. Să trăiți!

Măglaș, C. Lacea, Jiga, Mitoc, I. Lacea.

Din Lipsca:

„Dorim ca succes strălucit să încununeze frumosul început!“

Universitarii români.

Înviță apoi publicul a binevoi să iee parte la o cină comună, ceea-ce se primește cu multă plăcere, așa că în câteva minute s'au întinșeră în sala vecină mai multe mese, improvizându-se astfel un fel de banchet.

Înainte de a trece la descrierea acestui frumos și frățesc banchet, țin a aminti, că pe lângă mulțimea simpatică a persoanelor din colonia română, venite la serată, am mai avut fericirea a ave la serată și mai mulți reprezentanți ai iubitorilor nostri aliați Sîrbi și Slovaci, cari îndată-ce au aflat despre serata noastră, s'au și grăbit a-și documenta din nou sincera și nedeslegabilă alipire față de noi.

An fost primiți nespuse de entusiast! Dintre preasfîrșii domni, cari au binevoit a veni la producțiune, 'mi-am însemnat în pripă pe următorii:

Vicențiu Babeș, Drd. Babeș, Dr. Iuliu Pușcariu, prof. univ. A. Roman, Dionisiu Cimponeriu cu fam., Al Cimponeriu cu fam., C. Bredicean, Dr. Dumitrescu, Francu, Judele Ioșif Pop, Silviu Scicu cu fam., Iustinian Grama cu fam., Alex. Oltean, Ioan Poruțiu, Dr. Erdélyi, locot. Borzea, Antoniu Schiau cu fam., Dr. Adr. Rațiu, preot ul Boldea cu fam., Por. Pop, Zeno Mocșonyi, Ionaș, Bogoieviciu, Cifrea cu familia etc.

Familii străine încă au fost câteva, deasemeni și Ex. Sa gen. Horváth.

Așezându-ne cu toții pe la mese, dl V. Braniște, student în drept, salută în câteva cuvinte alese brava inteligență română din Budapesta, mulțumindu-i pentru binevoitorul seu sprigin, și asigurându-o de iubirea tinerimii.

După acestea luă cuvîntul venerabilul jude de curie Ioșif Pop, care într-o vorbire înțeleaptă și frățescă își exprimă viua bucurie, ce o simțește adînc, vîzînd rîvna statornică, cu care muncește spre progres tinerimea română de azi și dorindu-i cele mai strălucite succese.

Dl Drd. Florian Muntean ținî apoi un frumos toast în onoarea meritosului domn Antoniu Schiau, care de mult timp deja conduse ca curator cu nespuse grijă și dragoste, averea societății „Petrui Maior“, față de care 'și-a câștigat nenitate merite, precum și în onoarea amabilei d-șoare Alma de Dunca Schiau pentru însemnatul sprigin, oferit cu atîta gentilețea seratei noastre.

Acestor sincere cuvinte răspunde într-o plăcută vorbire bătrînească, dl Antoniu Schiau, toast pentru progresul tinerimii în cultură.

Dl Ludovic Ciatu salută într-un toast entusiast pe frații noștri universitarii Slovaci și Sîrbi, prezenți la banchet, accentuînd epocile importanțe a sfînte alianțe a naționalităților.

După acestea amabila d-șoară Alma de Dunca Schiau, mulțumi într-o dragă vorbire tinerimii și în special comitetului arangiator, pentru viua simpatie manifestată față de domnia-sa.

Aplauze frenetice acoperiră ultimele d-sale cuvinte.

Domolindu-se „nițel“ viforosul entuziasm, stîrnit de gingașele cuvinte ale d-șoarei Schiau, luă cuvîntul dl Ioan Scurtu, care într-un toast avîntat salută pe frumoasele și gentilele d-șoare române, prezente în frumos număr la banchet, dorindu-le neîntreruptă seninătate și veselie!

În fine dl Dr. Elie Dăian, toastă pentru brava tinerime universitară, arătînd în elocvente cuvinte sublima chemare a tinerimii, chemare înțeleasă de actuala generațiune.

După acest bogat și interesant sir de toast, urmă o vioae petrecere socială, care cu multă veselie și mulțumire sufletească de curse până către ziua.

Astfel se termină memonabila serată din 1 Dec., care neștearsă și vecinic viețuitoare va rămîne în sufletul tuturor acelor, cari au avut fericirea de a asista la ea!

În fața acestei mărețe manifestațiuni românești și frățesti a Românilor de inimă din capitala jidovită a țerii și pătruns de neasămînată importanță a actului, săvîrsit de tinerimea universitară română de aici, cred, că mai bine pot termina palidul meu raport cu începutul seu, repetînd cuvintele:

„Splendid a reușit serata universitarilor români din capitală! Înainte deci cu aceeași însuflețire și energie, neclintit convinși de deviza: „a noastră va fi isbînda“.

Ascanio.

Alegere de vicecomite.

„Bistritzer Zeitung“ publică într-un număr recent un articol de fond, din care extragem următoarele:

Încă nu ni-a eșit din memoria tuturor memorabila ședință a congregațiunii noastre din 12 Aprilie 1893, încă nu am uitat și ranele nu s'au închis pentru ne mai pomenita procedură la ocuparea postului de vicecomite.

Ce mulți inși au propus, ear' alții au ținut de imposibil, s'a întîmplat atunci: Comitele-suprem a candidat numai pe alesul seu și cu încă doi neînsemnați, cari au repașit îndată, ear' candidatul comitei a fost „ales“ de oficianți și jidovi.

Această ne mai auzită comedie electorală a stîrnit indignațiune chiar și la cei mai liniștiți Sași, membrii ai congregațiunii și furtunoasele scene provocate atunci, au fost un semn al amărîrii supreme a tuturor, cari peste tot mai sînt capabili de a fi onesti.

Dar' ce s'a întîmplat? S'a recurat la ministru, care cei-drept, a recunoscut adevăritatea plîngerilor, dar' a știut să înduplece deputațiunea, care a dus recursul, ca s'el retragă.

Promisiuni zadarnice ministeriale, asigurarea unei administrațiuni binevoitoare precum și susținerea comitei-suprem, că nou „alesul“ vicecomite va rămîne în oficiul seu nemai 1 an și jum. până în 2 ani, au putut îndupleca pe membrii congregațiunii la acest pas neexplicabil. Cât de bine s'a lucrat, a dovedit-o neînfrîntul șovinism cu care a tratat inspectorul școlar r. u. școalele populare săsești și românești cu vre-o câteva luni mai târziu.

Contra ori-cărui drept și lege, în sensul faimosului concluds din 13 Decemvrie 1893, era ca 34 de învîțători sași și români, prin declararea de nevalide (!) a diplomelor lor, s'el peardă oficiul și pînea.

Nu mai o pășire energetică a cercurilor electorale săsești și a deputaților au ameliorat starea lucrurilor. S'au poate influențat necuviincioasă a alegerilor (îndeosebi a alegerilor municipale recente) sau purtarea cercurilor conducătoare în chestiunea limbii la congregațiunea comitatensă și în afaceri de viață politică și națională fost-au acestea semnele bunăvoinței promise?

Ei, am experiat perfect: că la orice întîmpinare sinceră din parte-ne, ni-se răspunde ca o violare a legii. Ce urmează de aci? Că a fost o eroare, că noi pe baza promisiunilor s'el ne expunem din bunavoe dreptul nostru. Aceea una o știm și am învîțat-o — ce-i drept, că nici mai înainte nu trebuia să dubităm — că toate promisiunile lor nu sînt altceva decît simulări vane, promisiuni date cu intenția de a nu fi ținute, nimic altceva, decît mijloc de a ne lua un drept după altul fără vre-o luptă.

Aceasta însă nu e permis să o tolerăm. Dacă voese, ca în comitatul nostru mult cercat s'el ne răpească toate drepturile, s'el le succedă cel puțin după o luptă curagioasă de cătră noi.

Deci vom face bine, dacă în viitor ne vom basa singur pe noi, s'el ne îngrijim adecă, ca să obținem majoritate în corpurile reprezentațiunii politice.

În zilele proxime expiră concursul pentru ocuparea postului de vicecomite.

Se fac toate combinațiunile posibile și imposibile, de cari băjbăie aerul. Nu știm ce este adevărul în aceste. Una însă știm pozitiv, că acela, care din partea partidului popular săsesc va fi candidat, nu o s'el fie și nici, că este ertat s'el fie „ales“ de vicecomite în cunoscutul mod ilegal.

Noi vom în fruntea comitatului un bărbat cum noi îl vom alege, care de încrederea noastră s'el se bucure.

Nici-odată nu vom renunța la dreptul alegerii libere, promisiuni nu ne vor îndupleca mai mult, numai forței ce dreptul îl disprețuește ne supunem.

Noi apreciam bine reflexiunile ziarului săsesc din Bistrița. Atitudinea Românilor credem că trebuie să fie următoarea: ei s'el dea voturile pentru un vicșpan săsesc, pentru a înlătura uniți un rîu vechiu și a pune la încercare și pe compatriotul sas, ce ar fi ales. De astădată ar fi în tot cazul greșit ca poziția alesului Sas să fie slăbită prin abstenința dela vot, e bine ca în această chestie guvernul s'el se vază pus în fața atitudinii unanime a celor două naționalități!

Românii în administrație.

Primum următoarele:

Cetînd în nr. 256 al „Tribunei“ articolul „Românii în administrație“, am aflat că datele din comitatul nostru Sălagiu nu sînt chiar exacte

Se zice anume, că în Sălagiu nu e nici un Român între funcționarii comitatensi (cel puțin după nume). Ba da, On. Red. și chiar după nume sînt și anume: Pretorul Felecanu ce nume frumos românesc, apoi pretorul din cercul Cehul-Silvaniei, Gyarco, nume cam muscălesc, dar' d-sa e Român născut și pare-mi-se a fi Român între împregiurările actuale destul de bun; apoi asesorul la sedria orfană Vasilu Pop, romanitatea acelu domn nu ar îndrăzni nime a o trage la îndoială.

Dar' nu această mă pune pe gînduri, că anume avem numai trei, ci aceea, că 'mi-e teamă că pe viitor nu vom ave nici atîția. Și oare pentru ce?

Oare numai străinii, cari nu ne candidează competenții noștri sînt de vină, de noi nu avem funcționari comitatensi? Nu, Onorată Redacțiune, pe lângă streini purtăm viua și noi, respective tinerii noștri iuriști, cari ar vol a începe cariera administrativă îndată la vicșpan, sau cel puțin la proto-notari, sau fișcal comitatensi.

Tinerii noștri ar face bine de ar începe chiar și dela notari comunali și cercuali, că deși pentru dinșii ar fi nerăsplătită osteneala lor, dar' mă rog acolo se poate pune fundamentul pe care s'ar pute zidi edificiul îndreptării relelor ce bîntue națiunea noastră.

Drept-aceea în fața alegerilor comitatense tinerii noștri iuriști ar fi bine să competeze și la posturile cele mai inferioare, nu s'el facă toți advocați, că prin advocatură nu pot folosi atîta națiunii, cât ca a fi și cel mai neînsemnat oficiant comitatens. (Părerea asta nu o împărtășim întocmai. Eată de ce: e greu, ca un tînăr Român, Dr. în drept, s'el stee, ca notar expus șicanărilor celor mai ordinare a tot felul de solgăbirii și alți Unguri bădărani! Red. „Tribuni!“) Ce e drept, că soluțiunea funcționarilor comitatensi nu corăspunde la toți pozițiunii lor socială dar' oare, preoții noștri, cari studiază 8 cl.

gimn. și 4 ani în teologie, au oare aceia vîntele corăspunzătoare de o parte pozițiunii lor socială, ear' de altă parte osteneților speselor făcute în timpul studiilor? Căți sînt de n'au venit anual de 400 fl., și foarte puțini, cari trec peste 800 fl. Și mă rog ce mai mulți, ba aproape toți umple cu demnitate locul lor destinat făcîndu-și datorință față de familia lor, de națiune pentru care s'a jertfit, ducînd lipsă, și cei mai mulți fără de sperarea de a li-se ameliora oare-căm starea.

Uldacul.

Lupta în comitate.

Dela vicecomitele comitatului Sibiin, primum următoarea

Publicațiune:

Comitetul municipal al comitatului Sibiin a decis în ședința sa din 18 Noemvrie a c. sub Nr. 508, pe baza alineii a 2-a a §-lui 34 al art. de l. XXI din anul 1-86, că locurile acelor membri aleși ai comitetului municipal, cari au eșit din comitet cu finea anului 1895, s'el se întregască prin alegere, care se va efectua în 9 Decemvrie 1895 st. n.

Aceasta se aduce la cunoștința publică cu următorul adaus:

1. Spre orientare s'a pus lista viriliștilor rectificată pe anul 1896, lista membrilor aleși, precum și lista membrilor, al căror mandat expiră cu finea anului 1895 în localitățile de oficiu ale celor 2 orașe și ale comunelor respective, spre vedere publică.

2. Alegerea se va efectua în modul următor:

a) în cercul electoral al III-lea al orașului Sibiin este de a se alege 1 membru. — Presidentul de alegere: Adalbert Teutsch, senator orașenesc, substitut: Carol Herzberg, comptabil orașenesc. Locul de alegere: localitatea reuniunii de industrie;

b) în cercul electoral al Sebeșului este de a se alege 1 membru. — Presidentul de alegere: Andreiu Heitz, preot; substitut: Ioan Oncescu, notar. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Sebeș;

c) în cercul electoral al Săliștei sînt de a se alege 3 membri. — Presidentul de alegere: Nicolae Hențiu, notar; substitut: Ioan Comșia, comerciant. Locul de alegere: localitatea oficiului pretorial din Săliște.

3. Dreptul de alegere activ și pasiv îl au toți aceia, cari sînt induși în lista alegătorilor de deputat dietal pe 1895.

4. Alegătorii sînt pe baza §-lui 38: XXI din 1886 îndreptățiți a-și designa la începutul alegerii 4 bărbați de încredere lângă president.

5. În sensul §-lui 39: XXI din 1886 alegerea se va începe în ziua mai sus amintită la 9 ore dimineața și se va fini tot în aceea zi la 4 ore după amiază.

6. Spre orientare se mai aduce la cunoștință, că se țin:

a) de cercul electoral al Sebeșului comunele: Deal, Cacovița, Căpâlna, Călnic, Lanerem, Laz, Loman, Pianul-superior, Petri-fălu, Rêhëu, Rechita, Sebeșel, Sugag, Sas-ciori, Pianul-inferior, Stragari, Jina, Rece;

b) de cercul electoral al Săliștei comunele: Aciliu, Gașeș, Gurariului, Cacova, Mag, Orlat, Poplaca, Rășinari, Săcel, Săliște, Sibiin, Tilișca, Vale.

Sibiin, în 2 Decemvrie 1895.

Vicecomitele comitatului Sibiin:

Gustav Rissenberger.

*

O întîmpinare.

Saturên, Dec. 1595.

În raportul despre alegerea membrilor municipali din cercul Ciuciu publicat în Nr. 251 al valorosului organ „Tribuna“ sînt mai mulți preoți înfierați pentru neparticipare, îndolență, renitență și că n'au un singur ziar în casa lor, că se interesează numai de muls și tuns etc..

Sînt însă vizați și preoți nevinovați ori mai puțin vinovați, și îmi place a crede că aceștia numai din neorientare s'a întîmplat. Astel preotul din Vidra Pavel Magier — unul dintre cei atacați — de timp îndelungat zace grav bolnav neputîndu-și părăsi nici patul, deci cum s'el fi putut participa la alegere. Despre aceea, că n'are ziar în casă, corespondențel nu e bine informat. Celelalte supoziții le las în aprețierea celor-ce cunosc inima ce au bătut și bate în gîrbovitul piept al aceluia ce acum e în imposibilitate de a se apăra.

În acea corespondență e vizat și părintele Nicolae Balta din Ciuciu. Sînt însă în viața omului adese greutăți încît omul nu știe nici ce se mai întîmplă în jurul seu. În astfel de împregiurări indulgența îndalcește adversitățile calamităților. Și deci vom scusa o vină involuntară, avînd parola conlucrării viitorului.

Scrutătorul.

O recomandare!

Între cei mulți întreprinzători români doresc a afla un individ, căruia s'îi predau în arendă din 1 Ianuarie 1896, 1 Cafenea cu 2 biliarde, 1 sală de prânz, 1 culină credenz precum și 1 sală pentru baluri, concerte, teatre, nunți și alte adunări, toate acestea sunt din nou elegant arangiate, neavând trebuință absolut de nici un alt obiect de a-și procura decât a solvi o arendă anuală de 800 fl. (opt sute fl.) și și aceea în rate după plăcere, ear' mobilierul întreg pe lângă inventar luat.

Odăile de pasageri, precum și vinul, berea și spirituoasele le dă subscrisul proprietar, din cari arendătorul primește dela vânzarea unei hectol. de bere 3 fl., dela 1 hecto vin 1 fl. și dela odăile de pasageri 5% dela toată suma încusă peste an, un favor ca și acesta mai bun nu se poate da recomandând cu toată căldura acelui întreprinzător român care se va afla a-1 lua în arendă, pentru care și garantez pentru ori-ce pierderi, numai să fie om harnic, tot cei trebuște la început e ca la facerea contractului să depună cautiunea de 800 fl. (opt sute florini).

Doritorii de a ave cele sus amintite se poștească a se adresa la subscrisul până la 10 Decembrie a. c. în scris, ori în persoană a cerceta localul și a se convinge, dând totodată și informațiunile recerute.

Prin aceasta cred că 'mi-am împlinit o datorință creștinească frățească, preferind mai întâiu întreprinzătorii Români și numai atunci când nu se va afla nici unul, voi da unui străin, dintre cari și până acum în mai multe rânduri l-au cerut.

Blaj, 27 Noembrie n. 1895.

Cu toată stima

Basil Turcu,
proprietarul otelului „Univers“.

[3801] 2-3

Nr. 1813/1895

[3261] 3-3

Publicațiune.

Se aduce la cunoștință că dreptul de vamă la morile comunei Sebeș-superior se va da în arendă pe calea licitațiunii publice plus oferentului la 12 Decembrie 1895 ante amezai la 10 ore în cancelaria comunei Sebeș-superior pe termen de 3 ani, începând din 1 Ianuarie 1896.

Prețul strigării este suma de 791 fl. după care este a se depune un vadiu de 10% înainte de licitațiune. Condițiunile de licitare se pot vedea în cancelaria comunală în fiecare Luni și Joi până la ziua licității.

Sebeșul-superior, 14 Noembrie 1895.

Antistia comunală:

Ioan Tatan, jude.
Fogarasi, körgyöző.

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dlui Dr. Vasile Lucaciu.

Un tablou în mărime de 38×28 cm.

Prețul 50 cr.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868

[963] 46 -

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobillii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termnuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1891 fl. 905,194.22	în a. 1870—1891 fl. 697,207.44
în a. 1892 „ 48,911.78	în a. 1892 „ 57,791.88
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
Suma fl. 1.045,365.05	Suma fl. 867,777.60

1,913.142 fl. 62 cr.

Conform bilanțului pentru 1894 fondurile de rezervă și garanție se urcă la 920.257 fl. 36 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cismădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în cari să lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din *misturea rea* și din *obstipațiune*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii*, *boale de ficat*, *slabirea mațelor*, *colică*, *congestiuni de sânge la creeri*, *hemoroi* etc.

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *galbinarea*, *dureri de cap* nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste *pilule curățitoare de sânge* se produc veritabile *singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului“* a lui I. Pserhofer, *Singerstrasse Nr. 15, Viena*, și costă o șatule cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimitându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat *pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de *veritabile*, a căror instrucțiune de întrebuințare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsăm să urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1893.
Stimate Domnule Pserhofer! Fii stăt de bun și trimite-mi earăși 15 suluri din neîntrecutele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.
Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.
Stim. Domn! Voea lui D-zeu a fost că 'mi-a venit în mâni pilulele D-V., ear' acum Vă scriu despre rezultat 'm'am fost răcit în patul naștorii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezu se Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea.
Teresa Knifio.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.
Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătusei mele de 60 de ani. Aceasta a pătimit 5 ani de catar cronic de

stomac și de boală de apă. Vieța îi era chin și se credea deja perdută. Din întâmplare a căpătat o șatule din excelentele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebuințare mai lungă a acestora s'a vindecat.
Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 27 Martie 1889.
Stimabile Domn! Devotat subscrisul mă rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adever folositoare și excelente. Nu pot intra-lasa a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule, care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi avea prilegiu. Despre această mulțumită a mea Te împuternicesc să faci ori-ce întrebuințare publică.
Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-austriacă, 8 Octombrie 1888.
Stimabile Domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoaselor D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinuit 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nici-când din casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită.
Cu cel mai mare respect Anna Zwickel.

Licuer de plante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr.

Alifie americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagrice și reumateice: ca dureri pe șirul spinării, junghieri în picioare, ischias, migrene, dureri nervoase de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi, fl. 1.20.

Esență de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea puterii vizuale în flacon original a 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr.

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarelor, regușele și tusei, 1 șatule 35 cr., trimitere francată 60 cr.

Spirt de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimitere francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de maț. 1 litru Elisir Kola sau vin 3.—, 1/2 litru 1 fl. 60 cr., 1/4 litru 85 cr. Elisir Kola imperial în butelii de câte 5 fl. 50 cr., 3 fl., 1 fl. 60 cr.

Balsam de gușe mijloc sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr. trimitere francată 65 cr.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comande mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

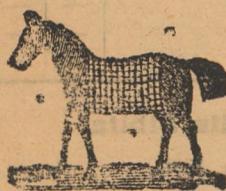
Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta spesele postale sunt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asinațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în coloare roșie.

Specialitățile mai sus numite se capătă și în spețeria I. v. Török, Budapesta, Königsgasse 12.

[8104] 4-12

Pentru tipar responsabil Iosif Marschall.

Apărați-vă caii contra umezelii și a frigului.

Ca specialitate pentru

ȚOALE DE CAI,

e fără îndoială astăzi firma subscrisă, care numai singură a luat dela una din cele mai mari fabrici deșosul principal și posedă exclusiv dreptul de a vinde și de care-ce liferază în masă se află în poziție de a vinde cu următoarele prețuri, foarte scăzute, toate foarte trainic lucrate și de cea mai bună calitate.

Țoale de cai prima 190 cm. lungime, 130 cm. lat, în cea mai bună calitate, cu câmp negru și bogat brodate, dese și călduroase, pentru un dărab numai fl. 2.50. Aceleași, lungi de 2 m. și late de 1 1/2 m. numai fl. 3.—.

Țoale galbene elegante pentru fiakeri cu multe și late brodaturi, roșu închis și roșu-vinețiu, lungi de circa 2 m. și late de 1 1/2 m. foarte elegant lucrate, podoabă pentru ori-ce cai, pentru un dărab numai fl. 4.—.

Țoale double pompoase, galbene-aurii pe o parte cu câmp galbin-auriu și cu brodaturi împătrite, late, de culoare roșie închisă, pe celalaltă parte sure, dese și moi ca mătasa, cam 2 metri de lungi și 1 1/2 m. de late și se poate întrebuința și ca cover admirabil, un dărab numai fl. 5.—.

Sute de epistole pentru comande dela miliția c. r. și dela nobilimea înaltă.

„Te rog a trimite pentru escadron încă 10 dăra de țoale galbene a fl. 4.—, precum s'a mai trimis.“ Reg. de Ulani c. r. Nr. 4, Francisc Josif (escadron 11).

„Trimițeți îndată încă 10 țoale a fl. 2.50 și 17 a fl. 4.—.“ Administrația de uniformare c. r. dela Reg. 5 de infanterie, Miskolcz.

Conform mostrei, rog să-mi trimiți: 24 țoale a fl. 2.50, 12 a fl. 4 și 12 a fl. 5.—. Administrațiunea de mine, Vordernberg.

Se trimite imediat în toate locurile prin postă, tren și corabie cu rambursă fără trimiterea înainte a prețului.

Depozitul fabricii de țoale de cai [2532] 14-26

Sof. Hemmer,

VIENA, IV., Schwindgasse 14, partere, ușa 2.

Se află de vânzare la Institutul Tipografic T. L. Albini, Sibiu

Calindarul „Lumea Ilustrată“

pe anul 1896

cu un bogat cuprins, cu prețul de 70 cruceri, împreună cu porto postal.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

A doua edițiune

din

ȚINEREA VITELOR

de

Eugen Brote,

president al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu“.

Prețul unui exemplar 12 cr. v. a.

Fondat în anul 1885.

Fondat în anul 1885.

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Reședința societății Orăștie (Szászváros).

Biurourile societății se află în casele proprii (Piața-mare Nr. 2 și 4).

Capital social:

Fondurile proprii ale societății:

200.000 coroane.

150.000 coroane.

Institutul primește:

Depuneri spre fructificare

sub următoarele condiții:

a) Depuneri cu anunț de 30 zile, cu 5%;

b) „ „ „ de 90 „ cu 5 1/2%;

c) „ „ „ făcute de biserici, școale, corporațiuni culturale, ori cu scop de binefacere cu 6%.

Permițând starea casei, depuneri până la 1000 coroane se replătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse, se plătește prin institut.

Regulamentul special pentru depuneri, se trimite la cerere gratuit.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face prin postă și se resolvesc fără întârziere.

[2718] 5-6

Direcțiunea.

Starea depunerilor peste 1.200.000 coroane.

Starea depunerilor peste 1.200.000 coroane.